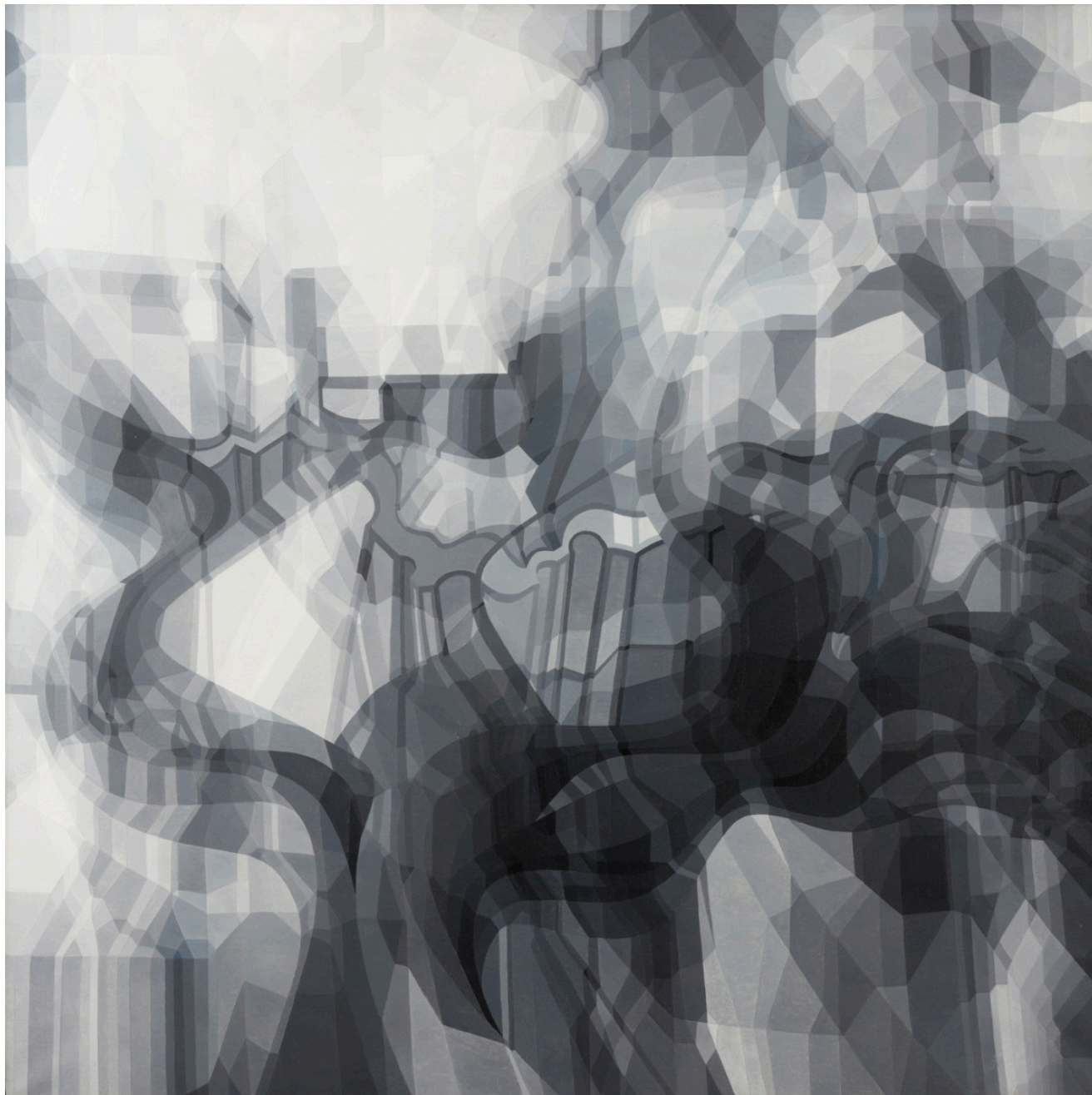

Claret i Vilacasas s'abracen en una mostra conjunta a Can Framis

 www.elperiodico.com/article/62134/claret-i-vilacasas-sabracen-en-una-mostra-conjunta-a-can-framis

- [Portada](#)
- [Articles](#)
- [Cultura](#), [Arts visuals](#), [Exposicions](#)

[Publicitat](#)

Segueix-nos a Facebook per assabentar-te dels nostres darrers reportatges

Tot va començar a una galeria d'art amb l'amistat de dos artistes i un matrimoni de col·leccionistes alemanys, nascut a Lüdenscheid, apassionat per l'art i amb un gust exquisit. La Sala Gaspar, fundada el 1909 per Joan Gaspar Xalabarder, va ser el punt de partida que va unir a tots quatre per acabar formant una estreta relació que va durar tota la seva vida.

Ara, la Fundació Vila Casas reivindica la figura dels dos pintors, **Joan Claret** (Barcelona, 1929-2014) i **Joan Vilacasas** (Sabadell, 1920-2007), cabdals en la renovació artística que es va viure a Catalunya durant els anys seixanta. Des d'aquesta institució es vol fer un homenatge a aquests dos personatges que van establir una connexió molt especial i, al mateix temps, és una mostra d'agraïment a la família de **Brigitte Hueck** (1929-2009) i **Hans Robert Thomas** (1924-2019), que van realitzar la donació que el mateix matrimoni va col·leccionar durant molt de temps. "Els seus fills van tenir molt clar que l'exposició havia de tornar a Catalunya i va ser llavors quan van pensar en una institució que mantingués el llegat, com la nostra", explicava durant la roda de premsa Bernat Puigdollers, co-comissari de la mostra, juntament amb Àlex Susanna, i director artístic de la FVC.

Joan Claret i Joan Vilacasas. Donació de la Col·lecció Brigitte i Hans Robert Thomas

Fundació Vila Casas - Can Framis

Barcelona

Fins al 14 de gener de 2024

"De les dues-centes peces que hem rebut se n'han exposat una selecció que el que vol és il·lustrar aquesta amistat entre Claret i Vilacasas. Això fa que ensenyem peces que aparentment poden semblar menors, però que són importants, tant per poder entendre

millor els processos creatius dels artistes i alhora explicar els seus punts forts”, afegia Puigdollers.

L'exposició s'inicia en un espai purament introductori i ens desvela diversos interrogants com ara qui era la família Thomas, on es va originar aquesta amistat i per què aquesta col·lecció va arribar a Barcelona. A més, suscita el diàleg entre l'obra dels dos artistes catalans que, malgrat tenir trajectòries independents i genuïnament personals, tenien un gran lligam de fons.

Obra de Joan Vilacasa "Planimetria (Felicitació de Nadal) 1974. Collage sobre cartró. Donació de la Col·lecció Brigitte i Hans Robert Thomas. Fotografia de Xavi Padrós

La Sala Gaspar i el grup 0 Figura

Joan Claret i Joan Vilacasas van ser membres del grup 0 Figura (1960-1963), un col·lectiu que van formar tots dos a la Sala Gaspar de Barcelona juntament amb Joan-Josep Tharrats, Joan Hernández Pijuan i l'escriptor i crític d'art Rafael Santos Torroella. Vinculada al moviment pictòric de l'informalisme, aquesta agrupació va jugar un rol important en el procés de consolidació dels corrents abstractes a Catalunya. De fet, Claret i Vilacasas van tenir-hi una aportació ben destacada.

La Sala Gaspar va iniciar la seva trajectòria amb les exposicions dedicades a Picasso celebrades a principis de la dècada dels seixanta i cal recalcar que els Gaspar, propietaris de la galeria, van donar suport a moltes iniciatives individuals i col·lectives. El projecte, però, es va disoldre amb pocs anys de vida. L'aparició d'alternatives a l'informalisme i la difusió del pop art a escala internacional en van ser uns dels principals motius.

«0 figura: Grafismes». Sala Gaspar

Claret i Vilacasa: dos recorreguts professionals amb analogia

Les primeres coincidències entre Joan Claret i Joan Vilacasa es donen aproximadament l'any 1957, quan es van trobar a París. Joan Claret, havent cursat els estudis d'arquitectura, va anar a la capital francesa per estudiar filosofia a la Sorbona, prèviament n'havia obtingut la llicenciatura per la Universitat de Barcelona. El 1959 es va deixar seduir pel corrent informalista, animat pel pintor i escriptor Vilacasa, qui uns anys abans ja havia començat a

pintar les seves primeres obres abstractes; també van repercutir en Claret les diverses influències en plena eufòria informalista inspirades pels escrits de **Michel Tapié** i la descoberta de l'obra de **Paul Klee**.

Claret, després de deixar de ser pintor figuratiu i d'experimentar amb l'art abstracte, en tornar de París, va fer la seva primera exposició a la Sala Gaspar, el 1962 va guanyar el 1r premi Joan Miró i els anys 1964-1965 formarà part de la mostra "Modern Spanish Painting, Seven Catalanian Artists", que va recórrer diversos museus nord-americans. Així doncs, aquest artista, juntament amb Joan Vilacasa, va tenir una projecció que va travessar fronteres donant-se a conèixer en l'àmbit internacional.

Obra de Joan Vilacasa "Planimetria 69/65" 1969. Donació de la Col·lecció Brigitte i Hans Robert Thomas. Fotografia de Xavi Padrós

Per altra banda, Joan Vilacasa es va trobar en un camí similar. Va ser a París on va conèixer altres joves artistes que, com ell, buscaven una nova veu: Chillida, Ràfols Casamada... Tots ells cercaven referents que el context polític i cultural del seu país els havia vetat. Buscaven defugir el preciosisme per cultivar una pintura en llibertat.

Tots dos artistes van trobar el seu llenguatge, que a poc a poc es va anar adobant fins a formalitzar-se, cadascú "en una pintura independent, però en sintonia", tal com afirma el co-comissari Puigdollers.

Cal posar en relleu que Joan Vilacasa també va despuntar com a escriptor, així es pot observar en la darrera sala de l'exposició, sent l'artífex d'un gruix de novel·les, contes i comèdies. Aquest punt de la mostra té un clima sonor des d'on resonen fragments de les seves novel·les recitats per l'actor de doblatge Luis Posada. A més, també s'ha d'assenyalar que va ser gravador i ceramista.

Obra de Joan Vilacasa, "Marcià" 1963. Terra cuita i esmalt brillant. Donació de la Col·lecció Brigitte i Hans Robert Thomas. Fotografia de Xavi Padrós

Així doncs, l'exhibició dedica un espai singular per a cada personatge: "Volíem respectar la veu pròpia dels artistes i per no forçar el diàleg, cadascú té el seu espai", assegurava el co-comissari Puigdollers d'aquesta mostra que ensenya el patrimoni de dos dels artistes més destacats de l'abstracció catalana de postguerra.

[Subscriu-te](#) a El Temps i tindràs accés il·limitat a tots els continguts.

Etiquetes

- [Can Framis](#)
- [El Temps de les Arts](#)
- [Fundació Vila Casas](#)
- [Joan Claret](#)
- [Joan Vilacasa](#)
- [Laia Marín](#)
- [Sala Gaspar](#)